be-OI 2023

Finale - SENIOR
Zaterdag 18 maart
2023

Invullen in HOOFDLETTERS en LEESBAAR aub

VOORNAAM:
NAAM:
SCHOOL:

O

Gereserveerd

Finale van de Belgische Informatica-olympiade (duur : maximum 2u)

Algemene opmerkingen (lees dit aandachtig voor je begint)

- 1. Controleer of je de juiste versie van de vragen hebt gekregen (die staat hierboven in de hoofding).
 - De categorie **belofte** is voor leerlingen tot en met het 2e middelbaar,
 - de categorie **junior** is voor het 3e en 4e middelbaar,
 - de categorie **senior** is voor het 5e middelbaar en hoger.
- 2. Vul duidelijk je voornaam, naam en school in, alleen op dit blad.
- 3. **Jouw antwoorden** moet je invullen op de daar voor voorziene antwoordbladen. Schrijf **duidelijk leesbaar** met blauwe of zwarte **bic of pen**.
- 4. Gebruik een potlood en een gom wanneer in het klad werkt.
- 5. Je mag alleen schrijfgerief bij je hebben. Rekentoestel, mobiele telefoons, ... zijn **verboden**.
- 6. Je mag altijd extra kladpapier vragen aan de toezichthouder of leerkracht.
- 7. Wanneer je gedaan hebt, geef je deze eerste bladzijde terug (met jouw naam erop) en de pagina's met jouw antwoorden, al de rest mag je bijhouden.
- 8. Voor alle code in de opgaven werd **pseudo-code** gebruikt. Op de volgende bladzijde vind je een **beschrijving** van de pseudo-code die we hier gebruiken.
- 9. Als je moet antwoorden met code, mag dat in **pseudo-code** of in eender welke **courante programmeertaal** (zoals Java, C, C++, Pascal, Python, ...). We trekken geen punten af voor syntaxfouten.

Veel succes!

De Belgische Informatica Olympiade wordt mogelijk gemaakt dankzij de steun van onze leden:

Overzicht pseudo-code

Gegevens worden opgeslagen in variabelen. Je kan de waarde van een variabele veranderen met \leftarrow . In een variabele kunnen we gehele getallen, reële getallen of arrays opslaan (zie verder), en ook booleaanse (logische) waarden : waar/juist (**true**) of onwaar/fout (**false**). Op variabelen kan je wiskundige bewerkingen uitvoeren. Naast de klassieke operatoren $+, -, \times$ en /, kan je ook % gebruiken: als a en b allebei gehele getallen zijn, dan zijn a/b en a%b respectievelijk het quotiënt en de rest van de gehele deling (staartdeling).

Bijvoorbeeld, als a = 14 en b = 3, dan geldt: a/b = 4 en a%b = 2.

In het volgende stukje code krijgt de variabele *leeftijd* de waarde 17.

```
\begin{array}{l} \textit{geboortejaar} \leftarrow 2006\\ \textit{leeftijd} \leftarrow 2023 - \textit{geboortejaar} \end{array}
```

Als we een stuk code alleen willen uitvoeren als aan een bepaalde voorwaarde (conditie) is voldaan, gebruiken we de instructie **if**. We kunnen eventueel code toevoegen die uitgevoerd wordt in het andere geval, met de instructie **else**. Het voorbeeld hieronder test of iemand meerderjarig is, en bewaart de prijs van zijn/haar cinematicket in een variabele *prijs*. De code is bovendien voorzien van commentaar.

```
 \begin{array}{lll} \textbf{if} & (leeftijd \geq 18) \\ \{ & prijs \leftarrow 8 & // \text{ Dit is een stukje commentaar} \\ \} & \textbf{else} \\ \{ & prijs \leftarrow 6 & // \text{ Goedkoper!} \\ \} \\ \end{array}
```

Soms, als een voorwaarde onwaar is, willen we er nog een andere controleren. Daarvoor kunnen we **else if** gebruiken, wat neerkomt op het uitvoeren van een andere **if** binnen in de **else** van de eerste **if**. In het volgende voorbeeld zijn er 3 leeftijdscategorieën voor cinematickets.

Wanneer we in één variabele tegelijk meerdere waarden willen stoppen, gebruiken we een array. De afzonderlijke elementen van een array worden aangeduid met een index (die we tussen vierkante haakjes schrijven achter de naam van de array). Het eerste element van een array arr[] heeft index 0 en wordt genoteerd als arr[0]. Het volgende element heeft index 1, en het laatste heeft index n-1 als de array n elementen bevat. Dus als de array arr[] de drie getallen 5, 9 en 12 bevat (in die volgorde) dan is arr[0] = 5, arr[1] = 9 en arr[2] = 12. De lengte van arr[] is 3, maar de hoogst mogelijke index is slechts 2.

Voor het herhalen van code, bijvoorbeeld om de elementen van een array af te lopen, kan je een **for**-lus gebruiken. De notatie **for** ($i \leftarrow a$ **to** b **step** k) staat voor een lus die herhaald wordt zolang $i \le b$, waarbij i begint met de waarde a en telkens verhoogd wordt met k aan het eind van elke stap. Het onderstaande voorbeeld berekent de som van de elementen van de array arr[], veronderstellend dat de lengte ervan n is. Nadat het algoritme werd uitgevoerd, zal de som zich in de variabele sum bevinden.

```
\begin{array}{l} sum \leftarrow 0 \\ \textbf{for} \quad (i \leftarrow 0 \ \textbf{to} \ n-1 \ \textbf{step} \ 1) \\ \{ \\ sum \leftarrow sum + arr \ [i] \\ \} \end{array}
```

Een alternatief voor een herhaling is een **while**-lus. Deze herhaalt een blok code zolang er aan een bepaalde voorwaarde is voldaan. In het volgende voorbeeld delen we een positief geheel getal *n* door 2, daarna door 3, daarna door 4 . . . totdat het getal nog maar uit 1 decimaal cijfer bestaat (d.w.z., kleiner wordt dan 10).

```
\begin{array}{l} d \leftarrow 2 \\ \textbf{while} \quad (n \geq 10) \\ \{ \\ n \leftarrow n/d \\ d \leftarrow d+1 \\ \} \end{array}
```

We tonen algoritmes vaak in een kader met wat extra uitleg. Na **Input**, definiëren we alle parameters (variabelen) die gegeven zijn bij het begin van het algoritme. Na **Output**, definiëren we de staat van bepaalde variabelen nadat het algoritme is uitgevoerd, en eventueel de waarde die wordt teruggegeven. Een waarde teruggeven doe je met de instructie **return**. Zodra **return** wordt uitgevoerd, stopt het algoritme en wordt de opgegeven waarde teruggegeven.

Dit voorbeeld toont hoe je de som van alle elementen van een array kan berekenen.

Opmerking: in dit laatste voorbeeld wordt de variabele *i* enkel gebruikt om de tel bij te houden van de **for**-lus. Er is dus geen uitleg voor nodig bij **Input** of **Output**, en de waarde ervan wordt niet teruggegeven.